

Arrest

**nr. 227 517 van 16 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. VAN NOORBEECK
Leuvensestraat 17
3290 DIEST**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat T. VAN NOORBEECK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 23 augustus 2019 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 28 augustus 2019 om internationale bescherming. Op 20 september 2019 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 23 september 2019 per drager aan verzoekster wordt betekend.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Mursade-clan te behoren. U bent afkomstig uit het dorp Wabxo in het district Ceel Buur van de provincie Galgaduud. Uw vader was een geitenhoeder en verkocht melk. Uw oom langs vaderskant was lid van Al Shabaab. In 2016 verdween uw zus nadat zij uitgehuwelijkt werd aan een lid van Al Shabaab. Op een dag eiste uw oom van uw vader dat ook u zou worden uitgehuwelijkt aan een lid van Al Shabaab. U besloot vervolgens het land te verlaten. U vertrok in juli 2019 te voet uit Wabxo richting Maxaas in Hiraan. Onderweg werd u opgepikt en verder naar Beledweyne gebracht. Daar nam u het vliegtuig naar Mogadishu. Vervolgens nam u een vliegtuig naar Nairobi. Vanuit Nairobi vloog u verder naar Turkije, van waaruit u het vliegtuig naar België nam. U kwam op 23 augustus 2019 in België aan en diende op 28 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid in de zin van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid c) van de Vreemdelingenwet met betrekking tot uw identiteit en uw nationaliteit door het verstrekken van valse documenten (u reisde immers met een Brits paspoort dat u niet toebehoort), rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Bovendien heeft u gepoogd de autoriteiten te misleiden door valse informatie te verstrekken aangaande uw asielmotieven (zie verder).

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst kan u niet aannemelijk maken de laatste jaren voor uw vertrek in 2019 in Galgaduud te hebben verbleven. Zo verklaart u dat u de dochter van een geitenhoeder was (CGVS, p. 4). Uit informatie blijkt dat er in 2016 en 2017 een ernstige droogte heerste in Somalië. Ook de volgende jaren viel er minder regen dan gemiddeld. De provincie Galgaduud wordt omschreven als een van de provincies in Somalië die dient te strijden tegen voedselonzekeerheid. Galgaduud is tevens een van de provincies waar de veestapel het hardst getroffen werd door de droogte, in de vorm van sterfte onder de dieren en verlies van melk en gewicht. Gevraagd te vertellen over jullie financiële situatie de laatste jaren voor uw vertrek verklaart u dat jullie van jullie eigen inkomen leefden door de verkoop van melk (CGVS, p. 22). Gevraagd of jullie de laatste jaren nog financiële moeilijkheden hebben gekend zegt u het volgende: "als er veel regen valt, dan is de prijs van de melk heel weinig, dan kan je er niet van leven, omdat de mensen, dan is er een overschot in melk, dan hielp de tante ons ook" (CGVS, p. 22). Op een ander moment in het persoonlijk onderhoud vermeldt u de droogte van 2011 (CGVS, p. 5). Echter, gevraagd of er nog andere periodes van droogte zijn geweest zegt u dat er droogte was wanneer u heel jong was maar dat u het zich niet kan herinneren (CGVS, p. 5). Later in het onderhoud wordt u nogmaals gevraagd naar andere droogtes, naast die van 2011, maar opnieuw zegt u dat u zich geen andere droogtes kan herinneren (CGVS, p. 8 en 9).

Uw beweerde herkomst uit Wabxo wordt verder onderuitgehaald door uw gebrek aan kennis over gebeurtenissen in uw regio. Zo verklaart u dat Al Shabaab de Ethiopische troepen in 2009 verjoegen uit Ceel Buur en dat zij sindsdien onafgebroken aan de macht zijn (CGVS, p. 11 en 12). Gevraagd of Al Shabaab ooit verjaagd is geweest uit Wabxo zegt u van niet (CGVS, p. 12). Uit informatie blijkt echter dat Al Shabaab in 2014 uit Wabxo en Ceel Buur werd verjaagd door de Ethiopische troepen. Uit informatie van december 2017 blijkt dat er een basis van het Somalische leger is gevestigd in Wabxo. Dat u zegt dat Al Shabaab nooit verjaagd werd uit Wabxo doet ernstig twifelen aan uw herkomst uit dit dorp.

U verklaart verder dat u een dag in Maxaas, Hiraan – het volgende dorp vanuit Wabxo – verbleef tijdens uw reis naar Beledweyne (CGVS, p. 4 en 12). Gevraagd wie de controle over Maxaas had zegt u dit niet te weten (CGVS, p. 13). Uit informatie blijkt dat in hetzelfde offensief waarin Wabxo en Ceel Buur werden bevrijd ook Maxaas werd bevrijd van Al Shabaab. Uit de eerder aangehaalde informatie van december 2017 blijkt dat er een Ethiopische basis gevestigd is in Maxaas. Dat u zegt gevlucht te zijn voor Al Shabaab en een dag te hebben doorgebracht in Maxaas maar dat u niet weet of Al Shabaab al dan niet de macht heeft over Maxaas doet verder twifelen aan uw herkomst uit Wabxo.

Voorts zijn uw verklaringen over de droogte van 2011 weinig doorleefd. Uit informatie blijkt deze droogte de ergste in meerdere decennia te zijn geweest en stierven er bijna 260000 mensen in Somalië, waarvan de helft kinderen. U verklaart dat de meeste dieren van uw vader gestorven waren tijdens de droogte en dat hij hulp kreeg van uw tante in Ceel Buur (CGVS, p. 6 en 7). Gevraagd hoe uw dagelijks leven veranderde in die periode zegt u: "mijn oudere zus was daar, om ons te helpen, ik ging af en toe achter de dieren lopen, ik ging ook naar koranscholen". Gevraagd of uw dagelijks leven dan veranderde tijdens deze periode van droogte zegt u: "de droogte, toen die uitbrak, waren de dieren minder, dus bleven we gewoon thuis, slapen, we aten wat we op dat moment hadden, de tante stuurde ons eten op en wij aten wat de tante ons opstuurde" (CGVS, p. 7). Dit is weinig maar doorleefd voor de dochter van een geitenhoeder. U wordt vervolgens gevraagd te vertellen over mensen die u persoonlijk kende tijdens deze periode, zoals burens of vriendinnen, waarop u in het algemeen verklaart dat sommige mensen maar een keer per dag konden eten en dat er mensen zijn die zijn weggetrokken en na de droogte weer zijn teruggekeerd. Mensen verkeerden in verschillende situaties (CGVS, p. 20). Gevraagd te vertellen over de situatie van mensen die u zelf goed kende vertelt u over een vrouw in uw buurt die drie van haar kinderen verloor tijdens de droogte (CGVS, p. 20). Gevraagd hoe deze vrouw dan aan voldoende eten kwam voor zichzelf en haar andere kinderen zegt u dat ze melk en dieren verkocht en met de opbrengst eten kon kopen (CGVS, p. 21). Gezien de dieren net stierven vanwege de droogte en zij ook al drie kinderen was verloren tijdens de droogte zijn deze verklaringen weinig overtuigend. Gevraagd te vertellen over nog andere mensen geeft u opnieuw een algemeen beeld van de situatie (CGVS, p. 21). Opnieuw gevraagd te vertellen over de situatie van mensen die u zelf kende geeft u opnieuw een algemene verklaring (CGVS, p. 21). Na een derde aansporing vertelt u dan over een oude man die is weggetrokken door de droogte (CGVS, p. 21). Gevraagd om over nog andere mensen te vertellen zegt u dat dit de mensen waren die in de buurt woonden en die u zich nog weet te herinneren (CGVS, p. 21). Dat u zich slechts twee personen herinnert van die periode en over hun situatie ook maar weinig concrete verklaringen weet te geven doet ernstig twifelen aan uw verblijf in deze regio tijdens de droogte van 2011.

Zoals reeds aangehaald zegt u dat uw tante jullie hulp en eten gaf tijdens de droogte van 2011. Zij betaalde – haar man had immers werk – ook voor uw reis met het vliegtuig naar België (CGVS, p. 6). Gevraagd wat haar man van werk doet zegt u dat hij af en toe voor langere periode het land verlaat (CGVS, p. 6). Opnieuw gevraagd wat voor werk hij doet zegt u dit niet te weten en voegt u er louter aan toe te denken dat hij zakenman is (CGVS, p. 6). Uw tante zou nooit hebben gezegd wat hij van werk doet (CGVS, p. 6). Erop gewezen dat hij uw reis uit Somalië heeft betaald en gevraagd hoe het komt dat u nooit bent te weten gekomen wat hij van werk doet – waardoor hij u illegaal vanuit Beledweyn naar België kon laten overvliegen – zegt u slechts dat hij voortdurend weg was en dat het uw tante was die u geholpen heeft (CGVS, p. 6). Nogmaals gevraagd te verklaren hoe het komt dat u via uw tante niet bent te weten gekomen wat hij van werk deed zegt u dan louter dat zij zou hebben verteld dat hij doorgaans in het buitenland is en zaken doet (CGVS, p. 6). Dat u geen enkele informatie weet te geven over het werk van de man van uw tante, die ervoor zorgde dat jullie de droogte van 2011 konden overleven en die uw vliegtuigreis naar België betaalde, doet nog verder twifelen aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het platteland van Galgaduud en uw situatie voor uw komst naar België.

U wordt verder gevraagd naar de prijs van basisproducten de laatste jaren voor uw vertrek. Over rijst zegt u dat dit 40000 Somalische shilling per kilo bedroeg (CGVS, p. 13). Suiker en bloem waren allebei 35000 Somalische shilling per kilo (CGVS, p. 13). Gevraagd of die prijzen altijd rond die hoeveelheid lagen zegt u dat het soms meer is en soms minder (CGVS, p. 13). Volgens informatie zou rijst echter in mei 2019 19000 shilling per kilo hebben gekost en gemiddeld 18000 sinds 2014. Bloem kostte 17000 in 2019 en 16000 sinds 2014. Suiker kostte 20000 shilling in 2019 en 20000 sinds 2014. Dat u prijzen geeft die dubbel zo hoog liggen als de prijzen die vermeld worden in informatie maakt uw beweerde herkomst uit Zuid- en Centraal-Somalië de voorbije jaren in het algemeen weinig aannemelijk. U wordt tevens gevraagd naar de prijs van geitenmelk, gezien dit jullie bron van inkomsten was, waarop u zegt dat een fles 10000 Somalische shilling kostte (CGVS, p. 13). Gevraagd of een fles ongeveer een liter bedraagt, geeft u aan niet te weten wat een liter is (CGVS, p. 13). U wordt er dan op gewezen dat u wel de prijs per liter van kookolie wist te geven en gevraagd waarom u dit niet kan voor geitenmelk, waarop u zegt dat kookolie in flessen van een liter kwam en dat jullie voor geitenmelk zelf flessen vulden met een potje (CGVS, p. 14). Dat u weet dat kookolie in flessen van een liter kwam maar niet weet wat de inhoud van jullie eigen flessen geitenmelk was is weinig aannemelijk. Van iemand uit een familie die altijd rondkwam met de verkoop van geitenmelk kan verwacht worden dat zij de prijs kent van geitenmelk in de regio en niet louter de prijs van een bepaald type fles die door haar vader werd gebruikt.

Voorts zijn uw verklaringen over de provincies van Somalië in uw regio opvallend. Zo geeft u mee dat Beledweyne in de provincie Hiraan ligt (CGVS, p. 16). Gevraagd of er nog andere provincies van Somalië dichtbij uw regio of de provincie Galgaduud liggen blijkt u dit niet te weten (CGVS, p. 17). Gevraagd of u nog andere provincies in Somalië kent, vermeldt u opnieuw Hiraan (CGVS, p. 17). Nogmaals gevraagd of u namen heeft gehoord van andere provincies in Somalië zegt u vreemd genoeg dat u ook pas van Hiraan had gehoord toen u er passeerde op weg naar Mogadishu en dat u de rest niet kent (CGVS, p. 18). U wordt gevraagd of u daadwerkelijk pas voor het eerst had gehoord van Hiraan wanneer u er zelf passeerde waarop u dit beaamt (CGVS, p. 18). Dat u nooit eerder zou hebben gehoord van Hiraan is opmerkelijk gezien deze provincie slechts een vijftiental kilometer verderop de weg uit uw dorp begint. Dit is des te treffender daar u wel verschillende steden/districten weet te benoemen in Galgaduud die veel verder van uw dorp verwijderd liggen (CGVS, p. 16). Uw vader zou u dit hebben verteld (CGVS, p. 17). Deze vaststelling maakt uw kennis weinig doorleefd. Dat u ook geen andere provincies in Zuid- en Centraal-Somalië kent is opvallend. Er kan verwacht worden dat u in uw leven toch zou moeten gehoord hebben van de provincie Mudug, gezien Galgaduud samen met een deel van Mudug een aparte regionale staat vormt, en deze provincie eveneens aan uw district grenst.

Ook uw verklaringen over waarom jullie zo lang in die regio bleven wonen zijn weinig overtuigend. Zo blijkt er voldoende geld in de familie te zijn om u via meerdere vliegtuigreizen vanuit Somalië naar België te laten vervoeren, terwijl de meeste Somaliërs een tocht door de woestijnen van Afrika moeten ondernemen en zich vervolgens moeten wagen aan de gevaarlijke oversteek van de Middellandse Zee. Gevraagd of het thuis ooit eerder besproken werd om weg te gaan uit de regio met het geld waarover uw tante al jaren blijkt te beschikken, zegt u louter dat u zonder uw problemen nooit uit de regio zou zijn weggegaan en dat uw zus reeds jaren eerder werd ontvoerd door Al Shabaab (CGVS, p. 22). Dit doet echter nog meer de vraag rijzen waarom jullie in deze regio bleven wonen. U zegt dat uw zus reeds sinds 2016 ontvoerd werd (CGVS, p. 22). Gevraagd waarom jullie dan niet al uit de regio zijn vertrokken zegt u niet te weten naar waar jullie zouden moeten gaan (CGVS, p. 23). U wordt gewezen op de financiële situatie van jullie familie en nogmaals gevraagd waarom jullie nooit eerder uit deze regio – die

door Al Shabaab onveilig wordt gemaakt en waar het al jaren economisch moeilijk is vanwege droogte of verminderde regenval – vertrokken maar u antwoordt louter dat uw ouders geen middelen hebben en dat het uw tante was die uw reis heeft betaald (CGVS, p. 23). Dergelijke vage verklaringen voor iemand die vanuit Zuid-Centraal-Somalië met het vliegtuig naar België is gereisd kunnen niet overtuigen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Ceel Buur gelegen in de regio Galgaduud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Galgaduud heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 16 september 2019 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit en de landen en plaatsen van eerder verblijf. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt,

dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het “rechtsbeginsel van de fair play” en van het redelijkheidsbeginsel. Tevens wordt een manifeste beoordelingsfout opgeworpen.

Het middel is als volgt onderbouwd:

“Verzoekster diende Somalië te ontvluchten vanwege de problemen welke in haar dorp ontstaan waren met Al Shabaab. Verzoekster werd immers uitgehuwelijkt aan een lid van Al Shabaab. Verzoekster verzette zich tegen dit huwelijk nu haar zus eerder verdween naar aanleiding van een soortgelijk huwelijk, eveneens met een lid van Al Shabaab.

Op geen enkel ogenblik heeft verzoekster een valse verklaring afgelegd. Zij heeft ter goeder trouw en eerlijk geantwoord op de gestelde vragen bij het verhoor.

Verzoekster heeft amper een opleiding genoten en is zeer laaggeschoold.

Bovendien durfde verzoekster niet alle beweegredenen van haar asielaanvraag op tafel leggen daar zij zich schaamt voor de besnijdenis welke zij heeft dienen te ondergaan. Culturele verschillen liggen aan de basis dat verzoekster hierover niets gemeld heeft aan de interviewer.

Verzoekster riskeert immers verdere genitale verminking in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst en bij uitbreiding naar het dorp waar zij vandaan komt. Verzoekster beschikt over een medische vaststelling ter zake. (stuk 2)

Dit gegeven werd niet in beschouwing genomen bij het nemen van de bestreden beslissing en is essentieel voor verzoekster, welke aldus in aanmerking komt voor internationale bescherming. Zij kan niet zonder meer worden teruggestuurd naar haar land van herkomst.

Er is alleszins een individuele dreiging in hoofde van verzoekster. Zij kan onmogelijk teruggestuurd worden naar haar herkomstland en dient minstens de subsidiaire bescherming te worden toegestaan.

Verder is er geen enkele reden om te twijfelen aan de waarachtigheid van het feitenrelaas van verzoekster.”

2.1.2. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/4, 48/5 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het “rechtsbeginsel van de fair play” en van het redelijkheidsbeginsel. Tevens wordt een manifeste beoordelingsfout opgeworpen.

Het middel is als volgt onderbouwd:

“Artikel 48/4, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat : « (...) ».

Er dient dus te worden nagegaan of er geen ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoekster een reëel risico loopt op ernstige schade in geval van terugkeer naar Somalië.

Deze schade kan bestaan uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

In casu, indien de hierboven beschreven feiten niet zouden vallen onder het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève, dan dient men aan te nemen dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoekster, indien zij zou dienen terug te keren Somalië en bij uitbreiding naar haar geboortedorp, een reëel risico op ernstige schade zou lopen en dus op een onmenselijke behandeling.

Zodoende dient verzoekster minstens de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

Verzoekster werd immers gedeeltelijk besneden en riskeert verdere besnijdenis te moeten ondergaan in geval van een terugkeer. (stuk 2) Tevens wacht haar een gedwongen huwelijk.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de veiligheidssituatie in Somalië alleszins de wensen overlaat. Het kan niet aanvaard worden dat verzoekster zonder meer wordt teruggestuurd zonder dat vast staat dat verzoekster niet terecht zou komen in een regio waar er sprake is van zeer veel geweld.

Verzoekster heeft ook geen mogelijkheid meer om terug te keren naar haar geboortedorp.

Gelet op het voorgaande loopt verzoekster aldus bij een terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.”

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift wordt een attest van de arts van de medische dienst van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Vreemdelingenzaken, van 26 september 2019 als nieuw stavingstuk gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekster in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het

Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige

schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3.3. Ontvankelijkheid van de middelen

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder “*middel*” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dat het toepassingsgebied van deze wet omschrijft, doch geeft zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij deze bepaling geschonden acht. De schending ervan wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

Het eerste en het tweede middel zijn, wat dit betreft, niet ontvankelijk.

2.3.4. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat zij niet heeft voldaan aan de op haar rustende plicht tot medewerking, nu zij niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Ceel Buur, gelegen in de regio Galgaduud. De commissaris-generaal overweegt hierbij dat (i) verzoekster zich de ernstige droogte in 2016 en 2017 in Somalië niet kon herinneren, dat (ii) verzoeksters kennis over gebeurtenissen in haar regio gebrekkig is, dat (iii) verzoekster niet weet wie de controle over Maxaas, haar buurdorp, heeft, dat (iv) verzoeksters verklaringen over de droogte van 2011 weinig doorleefd zijn, dat (v) verzoekster geen enkele informatie weet te geven over het werk van de man van haar tante, die ervoor zorgde dat zij de droogte van 2011 konden overleven en die haar vliegtuigreis naar België betaalde, dat (vi) verzoekster de prijs van basisgoederen de laatste jaren voor haar vertrek niet kent, dat (vii) verzoekster opvallende verklaringen aflegde over de provincies van Somalië in haar regio en dat (viii) verzoekster weinig overtuigende verklaringen aflegde over waarom zij zo lang in hun regio bleven wonen. Omwille van de ongeloofwaardigheid van verzoeksters beweerde regio van herkomst in Somalië, hecht de commissaris-generaal evenmin enig geloof aan verzoeksters asielrelaas, dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Aangaande de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet oordeelt de commissaris-generaal dat verzoekster, door bewust de ware toedracht over haar verblijf voor haar komst naar België, dat de kern van haar asielrelaas raakt, te verzwijgen, niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt. Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op

grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Het eerste en het tweede middel kunnen wat dit betreft niet worden aangenomen.

2.3.5. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Verzoekster verklaarde haar land van herkomst verlaten te hebben omwille van een vrees om te worden uitgehuwelijkt aan een lid van Al Shabaab.

Hierboven is reeds gebleken dat de commissaris-generaal haar verzoek om internationale bescherming op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) gegeven verklaringen en het stellen dat zij geen valse verklaringen heeft afgelegd, blijft verzoekster daartoe echter in gebreke.

Verzoekster voert in het eerste middel tevens aan dat zij amper een opleiding heeft genoten en zeer laaggeschoold is. Dit biedt evenwel geen verschoning voor de verschillende onwetendheden omtrent haar regio van herkomst. Ook van een persoon die nooit enig onderwijs genoten heeft, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven in zijn regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoekster zou verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven.

Het betoog van verzoekster is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van haar vluchtrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Waar verzoekster nog stelt dat zij niet alle beweegredenen van haar asielaanvraag op tafel durfde leggen en thans verklaart dat zij een gedeeltelijke besnijdenis heeft moeten ondergaan en hierdoor bij een terugkeer naar haar land en dorp van herkomst verdere genitale verminking riskeert, wijst de Raad erop dat zij weliswaar een medisch attest bijbrengt dat aantoonde dat zij een besnijdenis heeft ondergaan, doch dat hieruit niet kan blijken welk type van besnijdenis (gedeeltelijk of volledig) zij heeft ondergaan en dus ook niet dat zij bij terugkeer naar haar land van herkomst mogelijks nog verdere besnijdenis kan ondergaan. Verzoekster laat bovendien na bijkomende elementen aan te brengen waaruit zou blijken dat vrouwelijke genitale verminking in haar land van herkomst een vaak voorkomende praktijk is. Voorts is de Raad van oordeel dat van verzoekster, indien zij een vrees heeft om bij terugkeer naar haar land van herkomst verder te worden besneden, mocht worden verwacht dit tijdens de administratieve procedure reeds te vermelden. Van verzoekster mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat zij de instanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over haar verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekster heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instanties kunnen beslissen over dit verzoek. Aan het gegeven dat verzoekster zich wendt tot de autoriteiten in België om er internationale bescherming te bekomen is inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan zij deze bescherming vraagt. De behandeling en het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming geschieden in vertrouwen. Dat verzoekster haar vrees voor verdere besnijdenis uit schaamte niet zou hebben gemeld, acht de Raad niet ernstig. Verzoekster schaamde zich er immers niet voor om tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS te vertellen dat ze werd meegenomen door een meisje, dat ze dan werd klaargemaakt door gynaecologen en een besnijdstster die haar ging openmaken, dat ze haar op een speciale stoel lieten plaatsnemen en haar benen hebben opengedaan om wat dichtgenaaid was open te doen, doch dat de besnijdenis in laatste instantie werd tegengehouden door een jongen (administratief dossier, stuk 4, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23). Ten slotte, zo verzoekster

effectief slechts gedeeltelijk besneden zou zijn – wat zij niet aantoonde aan de hand van medische stukken –, maakt verzoekster in het verzoekschrift op geen enkele wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou worden herbesneden en laat zij na *in concreto* te duiden wie er daarbij druk op haar zou (kunnen) leggen om te worden herbesneden. Ter terechtzitting hiernaar gevraagd, verklaart zij dat de man aan wie zij zou worden uitgehuwelijkt hierop zou aandringen. Zoals in de bestreden beslissing op goede gronden wordt uiteengezet, kan aan verzoeksters voorgehouden uithuwelijking aan een lid van Al Shabaab evenwel geen geloof worden gehecht nu deze problematiek onlosmakelijk verbonden is met haar regio van herkomst en zij niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn van de regio van waar zij beweert afkomstig te zijn. Bijgevolg zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land (en regio) van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van vrouwelijke genitale verminking.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.6. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.3.6.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonde waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Somalië zou hebben gekend.

2.3.6.3. Wat betreft artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoeksters Somalische nationaliteit niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoekster echter niet aannemelijk dat zij (recent) afkomstig is uit het district Ceel Buur, gelegen in de regio Galgaduud, noch uit een gebied in Somalië waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België of over de vraag of zij (recent) afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade. Aldus brengt verzoekster geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.6.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS

uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin toont verzoekster een manifeste beoordelingsfout aan.

2.3.9. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.10. Het beginsel van de "*fair play*" is maar geschonden indien er in hoofde van de overheid sprake is van opzet, kwade trouw of moedwilligheid (RvS 21 november 2011, nr. 216.356; RvS 30 juni 2009, nr. 194.978 en RvS 3 december 2007, nr. 177.513). Verzoekster toont evenwel niet aan dat er *in casu* sprake was van kwade trouw of moedwilligheid in hoofde van de commissaris-generaal, zodat een schending van het beginsel van de "*fair play*" niet kan worden aangenomen.

2.3.11. Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend negentien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

D. DE BRUYN